

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

06 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Petru Moraru, Ghenadie Nicolaev, Constantin Alerguș și Nadejda Toma,

a judecat fără citarea părților, recursul ordinar prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2016, declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Bradu Valentina, în cauza penală în privința lui

Pascalova Olesea XXXXX, născută la XXXXXX, originară și locuitoare XXXXXXXXXXXXXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 06.08.2014 - 10.03.2016;

Instanța de apel: 17.05. - 12.12.2016;

Instanța de recurs: 20.02. - 06.06.2017.

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 10 martie 2016, Pascalova Olesea a fost achitată de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal, deoarece fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii.

2. De către organul de urmărire penală Pascalova Olesea a fost învinuită pentru faptul, că în luna mai 2011, acționând de comun acord cu alte persoane neidentificate de către organul de urmărire penală, în scopul traficării cet. XXXXXXXX peste hotarele R. Moldova în scop de exploatare sexuală comercială, aflându-se în diferite locuri din mun. Chișinău, abuzând de poziția de vulnerabilitate a cet. XXXXXXXX, aceasta fiind într-o situație precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale, nefiind angajată în câmpul muncii, fiind însărcinată, au recrutat-o și i-au organizat perfectarea din banii personali a pașaportului de uz extern, eliberat la 17 mai 2011 de către SEDP, SEET XXXXXXXX, apoi i-au procurat bilet pentru avion cu itinerarul Chișinău-Antalya, ulterior, la 21 mai 2011 prin intermediul Aeroportului Internațional Chișinău au transportat-o în or. Antalya, Turcia, unde aceasta a fost întâlnită de către persoane neidentificate de organul de urmărire penală, care au adăpostit-o într-un apartament, ultima fiind exploatată sexual pe parcurs a unei luni, adică până la 20 iunie 2011.

3. Procurorul, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Pascalova Olesea să fie recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal, la 7 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis și

cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de administrarea resurselor umane pe termen de 4 ani.

În susținerea cerințelor procurorul a invocat, că:

- prima instanță, în urma cercetării judecătorești greșit a concluzionat, că acuzarea adusă inculpatei este neîntemeiată, deoarece probele administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în cadrul ședinței de judecată, demonstrează incontestabil vinovăția lui Pascalova Olesea în săvârșirea infracțiunii incriminate și anume: declarațiile inculpatei, procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea infracțiunii din 29 mai 2014, declarațiile părții vătămate XXXXXXXX, depuse în ședința de judecată;

- declarațiile inculpatei trezesc dubii din motivul că chiar dacă să fie admis faptul că aceasta a fost doar de acord să-i împrumute bani lui XXXXXXXX pentru perfectarea pașaportului, atunci din care motiv ultima a fost adăpostită până la plecare la domiciliul său, de ce însoțea partea vătămată la secția de pașapoarte, când aceasta și-a ridicat biletul pentru avion, a condus-o până la aeroport, etc., acțiuni care însăși inculpata le-a recunoscut, însă fiind întrebată de ce a făcut-o, a fost în dificultate de a răspunde, iar aceste acțiuni de însoțire a părții vătămate, supraveghere, erau efectuate cu scopul de a se asigura că XXXXXXXX va ajunge la locul de destinație, unde urma să fie exploatată sexual;

- însăși inculpata la întrebarea procurorului, a răspuns că a mers cu XXXXXXXX la secția de pașapoarte, pentru ca aceasta să nu dispară cu tot cu bani;

- inculpata a confirmat că ținea sub control faptul ca partea vătămată să-și perfecteze pașaport și să nu cheltuie banii pentru alte necesități;

- inculpata i-a împrumutat banii în contextul în care tot dânsa a indicat, că partea vătămată a mai luat anterior de la aceasta bani cu împrumut, dar nu i-a restituit, necătînd la aceasta, inculpata din nou în luna mai 2011 i-ar fi împrumutat bani părții vătămate, bani care nu i-a restituit;

- inculpata a invocat, că XXXXXXXX, de sine stătător, a luat contactele lui Taner și Murat de la aceasta din aplicația skype, fără a discuta ceva cu aceasta în prealabil, fără a cunoaște că ultima intenționează să plece în Turcia pentru practicarea prostituției;

- partea vătămată ar fi căutat aceste contacte, doar dacă avea siguranța că Pascalova Olesea are legături cu proxeneții din Turcia, or, partea vătămată nu a contactat toate persoanele din lista de contacte ale inculpatei și îi întreba dacă aceștia sunt proxeneți și o pot ajuta să vină la ei să practice prostituția și toate aceste acțiuni urmau să fie făcute în două zile;

- inculpata a indicat, că partea vătămată a locuit la aceasta, fiind practic imposibil, ca Pascalova Olesea să fi avut în lista de contacte proxeneți și nu cunoștea despre aceasta, iar partea vătămată i-a identificat;

- pretinsul concubin al inculpatei XXXXXXXX, îi transferă bani acesteia din numele persoanei care a exploatat-o sexual pe XXXXXXXX, or, cele menționate probează faptul că Pascalova Olesea încearcă să motiveze faptul cum XXXXXXXX totuși a fost exploatată sexual de către persoanele pe care aceasta le cunoaște, cum se face că aceste persoane cu puțin timp înainte de plecare a părții vătămate în Turcia și imediat după plecarea acesteia, i-au transferat bani inculpatei;

- în mod evident se constată faptul, că banii indicați i-au fost transferați inculpatei anume pentru perfectarea actelor părții vătămate, iar apoi drept recompensă pentru identificarea acesteia și transportarea ei la locul de destinație;

- declarațiile inculpatei se combat expres prin informația ridicată de la băncile comerciale, astfel, XXXXXXXX pretinsul concubin al inculpatei, a efectuat un singur transfer pentru Pascalova Olesea la 19 martie 2013, în perioada când a fost săvârșită infracțiunea și inculpata a invocat, că îl cunoștea pe XXXXXXXX și acesta îi transfera bani;

- Taner Yildimir sau Murat Tuntas a efectuat pe numele lui Pascalova Olesea doar pe parcursul anului 2011, 9 transferuri bancare în sumă totală de 1650 dolari SUA;

- majoritatea acestor transferuri fiind efectuate chiar în datele apropiate plecării părții vătămate în Turcia, 5 transferuri în lunile mai-iunie 2011, impunându-se ideea că anume pentru recrutarea și transportarea părții vătămate în Turcia în vederea exploatarei sexuale au fost transferate aceste mijloace bănești;

- declarațiile inculpatei conțin divergențe esențiale, nu sunt consecvente și urmează a fi apreciate critic, deoarece inițial aceasta a spus că nu cunoaște cu ce se ocupa Taner Yildimir în Turcia, făcând aceste declarații în contextul în care a indicat că a fost la el în vizită, pretinsul concubin al ei fiind cunoscut cu Taner și expediat bani din numele acestuia, Taner este în lista de contacte ale inculpatei în aplicația skype, etc, iar ulterior, la întrebările procurorului, a recunoscut că cunoștea că acesta are sub supraveghere fete care practică prostituția;

- la întrebările adresate, Pascalova Olesea a indicat că a mers cu XXXXXXXX la secția de pașapoarte din XXXXXXXX, deoarece ultima a rugat-o să meargă să-i arate unde se află, declarații care nu corespund adevărului, în contextul în care, conform Extrasului din Registrul de stat al populației pe numele cet. XXXXXXXX, aceasta și-a perfectat pașaportul cetățeanului R. Moldova seria și nr. XXXXXXXX la 14 iulie 2009 la SEDP, SEET XXXXXXXX, apoi și-a perfectat pașaportul cetățeanului R. Moldova seria și nr. XXXXXXXX la 17 mai 2011 la SEDP, SEET XXXXXXXX, adică cunoștea încă din anul 2009 unde se află secția de pașapoarte din XXXXXXXX;

- declarațiile inculpatei, Pascalova Olesea, referitor la faptul că nu cunoștea că XXXXXXXX urma să plece în luna mai a anului 2011 în or. Antalya, Turcia, cu alt scop decât prostituția se combat expres și prin declarațiile părții vătămate;

- declarațiile părții vătămate precum că, plângerea în privința inculpatei nu a depus-o benevol au fost combătute pe deplin în ședința de judecată, astfel, fiind audiat reprezentantul organului de urmărire penală al SPF Aeroport Internațional Chișinău, Aurel Rotaru, care a efectuat acțiunile de urmărire penală cu participarea părții vătămate și a inculpatei, a declarat că toate acțiunile de urmărire penală au fost efectuate în strictă conformitate cu legislația în vigoare, partea vătămată cunoștea limba de stat, nu a participat în stare de ebrietate la acțiunile de urmărire penală și nu a fost influențată, forțată să depună plângere sau să dea declarații, mai mult, declarațiile le-a făcut benevol și coerent;

- anume XXXXXXXX a insistat ca să depună plângere în privința lui Pascalova Olesea și să fie recunoscută în calitate de parte vătămată în această cauză penală, aceasta o singură dată s-a prezentat la organul de urmărire penală în stare de

ebrietate, când urma să fie efectuată confruntarea, însă această acțiune a fost amânată din motivul indicat supra;

- răspunsul primit de către partea vătămată XXXXXXXX, nu se referă la colaboratorii de poliție care au instrumentat prezenta cauză penală și la impunerea acesteia de a depune plângere în privința cet. Pascalova Olesea;

- partea vătămată cunoaște limba de stat, fapt confirmat și prin informația furnizată de către directorul Liceului Teoretic XXXXXXXX, conform căreia XXXXXXXX a studiat limba de stat și a susținut examenul la acest obiect cu nota șapte, mai mult, fiind recunoscută în calitate de parte vătămată și audiată, acesteia i-au fost explicate drepturile prevăzute de art. 60 Cod de procedură penală, avertizată de răspunderea ce o poartă pentru refuzul sau eschivarea de a face declarații conform art. 313 Cod penal, precum și pentru declarațiile cu bună știință false conform art. 312 Cod penal;

- la faza de urmărire penală XXXXXXXX a indicat că în luna mai 2011, Pascalova Olesea i-a propus să plece la un proxenet în Turcia să presteze servicii sexuale contra plată, explicându-i că ultima dată când a fost în Turcia pentru prestarea serviciilor sexuale, a stat trei săptămâni și s-a întors în R. Moldova cu suma de 1800 dolari SUA;

- vinovăția inculpatei se confirmă și prin procesul-verbal de confruntare din 08 iulie 2014, efectuat între partea vătămată XXXXXXXX și bănuita Pascalova Olesea, prin Extrasul din Registrul de stat al populației pe numele cet. XXXXXXXX, prin informația parvenită de la Poliția de frontieră prin care se confirmă că la 21 mai 2011 XXXXXXXX a traversat frontiera de stat a R. Moldova direcția ieșire prin PTF Chișinău-Aeroport, ruta Chișinău-Antalya și la 20 iunie 2011 XXXXXXXX a traversat frontiera de stat a R. Moldova direcția intrare prin PTF Chișinău-Aeroport, ruta Antalya-Chișinău, prin informația parvenită de la BC „Moldindconbank” SA, conform căreia la 17 iunie 2011 pe numele cet. Pascalova Olesea au fost transferați prin sistemul de transfer internațional Western Union 150 dolari SUA, expediați din Turcia de persoana pe numele Onur Yildirim, prin informațiile parvenite de la BC „Eximbank” SA, BC „Banca de Economii” SA, BC „FinComBank” SA, a informației ridicate de la băncile comerciale privind transferurile bănești efectuate pe numele Pascalova Olesea, prin procesul-verbal de examinare a obiectului din 15 iulie 2014, prin ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delictive la cauza penală din 15 iulie 2014;

- declarațiile martorilor apărării Crețu Igor și Postica Grigore, nu dovedesc nevinovăția lui Pascalova Olesea în săvârșirea infracțiunii incriminate, deoarece acești martori nu cunosc absolut nimic despre organizarea plecării lui XXXXXXXX în luna mai 2011 în or. Antalya, Turcia, or, martorii nominalizați au făcut declarații doar referitor la personalitatea părții vătămate XXXXXXXX, adică că ultima ar fi practicat prostituția de mai mulți ani, ducea un mod amoral de viață, astfel aceste declarații nu sunt relevante pentru procesul penal în speță, dimpotrivă, declarațiile date doar confirmă faptul că, XXXXXXXX în luna mai 2011 pleca în Turcia pentru a practica prostituția, activitate pe care partea vătămată o practica de un timp îndelungat, însă nu după cum indică inculpata că partea vătămată pleca la mama acesteia;

- afirmațiile, precum că XXXXXXXX ar fi dus un mod amoral de viață, sunt subiective, iar dacă să fie acceptate, atunci modul amoral de viață nu este un impediment de a recunoaște persoana în calitate de parte vătămată a traficului de ființe umane;

- sentința de condamnare a părții vătămate XXXXXXXX, și cea de condamnare a avocatului XXXXXXXX, nu au relevanță pentru prezenta cauză penală, or, sentința de condamnare a lui XXXXXXXX în baza art. 220 din Cod penal, probează faptul că ultima a fost exploatată sexual în prezenta cauză penală, după ce aceasta a fost recrutată și transportată în Turcia de către Pascalova Olesea, unde a fost victimă a traficului de ființe umane și anume a fost exploatată sexual de către persoana de origine turcă pe nume Taner sau Murat, ea a revenit în țară, unde deja a îndemnat alte două persoane XXXXXXXX și XXXXXXXX, de a practica prostituția la același proxenet Murat;

- prin sentința Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 07 august 2012, s-a stabilit, că XXXXXXXX în perioada lunilor iunie-iulie 2011 de comun acord cu persoana neidentificată pe nume Murat le-a îndemnat și înlesnit practicarea prostituției de către cet. XXXXXXXX și XXXXXXXX;

- starea de vulnerabilitate a părții vătămate, precum și faptul că Pascalova Olesea cunoștea despre această situație, este probată prin declarațiile părții vătămate în ședința de judecată care a declarat că nu este angajată în câmpul muncii, nu are un venit stabil, la momentul săvârșirii infracțiunii era însărcinată, era certată cu părinții, nu avea unde locui, mai mult, inculpata Pascalova Olesea cunoștea și despre starea social-familiară a părții vătămate, în contextul în care a indicat că se cunosc de mult timp, însăși inculpata a indicat că XXXXXXXX era un copil problematic, părinții acesteia erau divorțați și ea locuia o perioadă de timp doar cu unul din părinți, fugea de acasă, iar în luna ianuarie 2011 s-a întâlnit cu XXXXXXXX și aceasta era însărcinată, nu avea unde locui, astfel a luat-o la domiciliul său, iar contactându-i tatăl, acesta i-a spus că nu o primește acasă, inclusiv, în luna mai 2011, XXXXXXXX din nou nu avea unde locui și a locuit la Pascalova Olesea câteva zile;

- partea vătămată expres a indicat, că anume Pascalova Olesea a organizat plecarea acesteia în Turcia, i-a dat bani și a însoțit-o la secția de pașapoarte, i-a transmis proxenetului din Turcia datele sale de identitate, i-a ridicat biletul pentru avion și a condus-o la Aeroportul Internațional Chișinău;

- consimțământul părții vătămate de a pleca în Turcia pentru a practica prostituția, nu înlătură răspunderea penală a făptuitorului, deoarece acesta nu a fost liber exprimat, fiind influențat prin abuzul de poziția de vulnerabilitate, astfel, consimțământul părții vătămate de a fi traficată este nevalabil, întrucât făptuitorul a recurs la unul din factorii de viciere a acestuia;

- deși, din procesul-verbal al ședinței de judecată rezultă că au fost audiați inculpata, partea vătămată, martorii și cercetate materialele dosarului penal, din cuprinsul sentinței se observă că prima instanță nu a apreciat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității probele administrate în raport cu circumstanțele stabilite în prezenta cauză penală și ca urmare a adoptat o concluzie greșită, reieșind din declarațiile inculpatei și cele ale părții vătămate date în instanța

de judecată, fără a fi examinate în ansamblu probele administrate pe parcursul cercetării judecătorești.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2016, a fost respins ca nefondat apelul, cu menținerea sentinței.

La adoptarea soluției date, instanța de apel a statuat că, prima instanță în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat apreciere justă în sensul art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la achitarea lui Pascalova Olesea de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal.

În acest sens, instanța de apel a conchis că nevinovăția lui Pascalova Olesea de săvârșirea infracțiunii incriminate prin rechizitoriu a fost confirmată prin: declarațiile inculpatei Pascalova Olesea; părții vătămate XXXXXXXX; procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii (f.d. 4, vol. I); informația parvenită de la poliția de frontieră (f.d. 11, vol. I); informațiile parvenite de la BC „Banca de Economii” SA, BC „Moldindconbank” SA, BC „Eximbank” SA, BC „FinComBank” SA (f.d. 77-91, vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 15 iulie 2014 (f.d. 101, vol. I); ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delictive la cauza penală din 15 iulie 2014 (f.d. 102, vol. I); procesul-verbal de confruntare din 08 iulie 2014 (f.d. 68-72, vol. I).

Referitor la declarațiile părții vătămate XXXXXXXX, date la faza urmăririi penale, instanța de apel a notat, că acestea au fost obținute cu încălcarea normelor procedurale, or, în ședința de judecată în prima instanță, aceasta a declarat că, a fost impusă de către colaboratorii de poliție să o denunțe și să o acuze pe Pascalova Olesea de infracțiunea imputată, ea fiind amenințată că în caz contrar va fi trimisă la pușcărie, afirmație pe care instanța de apel a acceptat-o ca veridică în condiția când prin sentința Judecătoriei XXXXXXXX din 07 august 2012, XXXXXXXX a fost condamnată în baza art. 220 alin. (2) lit. c) Cod penal, la 4 ani 1 lună închisoare, iar în baza art. 96 alin. (1) Cod penal, i-a fost amânată executarea pedepsei până la împlinirea vârstei de 8 ani a fiului acesteia, XXXXXXXX (vol. I, f. d. 196-198).

În același context instanța de apel a reținut și faptul, că partea vătămată a depus plângere la Procuratura Botanică, mun. Chișinău, pe acțiunile colaboratorilor de poliție care au instrumentat cazul de unde rezultă, că XXXXXXXX a acuzat colaboratorii de poliție că a fost impusă să depună denunțul pe faptul traficării sale de către Pascalova Olesea.

De asemenea, deși partea vătămată XXXXXXXX, nu cunoaște limba de stat, aceasta a menționat, că a fost audiată în lipsa interpretului, or, partea vătămată în prima instanță a indicat, că la momentul audierii ofițerul de urmărire penală a parafrazat cuvintele sale și aceasta nu a înțeles exact sensul lor, însă din considerentele menționate supra a fost nevoită să le semneze.

Veridicitatea acestor declarații se deduce și din faptul, că în cadrul confruntării de la urmărirea penală care a fost petrecută cu participarea avocatului, partea vătămată a fost asigurată cu interpret, fapt solicitat de partea vătămată și asigurat de

instanță și în ședințele de judecată, totodată, fiind audiată în prima instanță și în instanța de apel partea vătămată a fost asigurată cu interpret.

Alegațiile procurorului expuse în cererea de apel precum că, cunoașterea limbii de stat de către partea vătămată se demonstrează prin informația eliberată de directorul liceului teoretic XXXXXXXX, conform căreia XXXXXXXX a studiat limba de stat și a susținut examenul la acest obiect pe nota șapte, în opinia instanței de apel nu pot reflecta cunoștințele reale ale părții vătămate, care a declarat că, nu posedă suficient de bine limba de stat, or, această afirmație a fost combătută în cadrul audierii părții vătămate în instanță și confirmării nivelului scăzut de cunoaștere a limbii de stat.

Totodată, instanța de apel a conchis, că deși partea vătămată a studiat la liceu limba română, aceasta de fapt nu o posedă la nivelul care să-i permită să facă uz de limbajul și stilul de exprimare în care a fost întocmit procesul-verbal de audiere.

Mai mult, prin asigurarea în cadrul confruntării a părții vătămate cu interpret și organul de urmărire penală a recunoscut necunoașterea limbii de stat de către XXXXXXXX.

Instanța de apel a reținut, că denunțul semnat de partea vătămată a fost întocmit în limba de stat, fără participarea interpretului.

Făcând referire la prevederile art. art. 94 alin. (1) pct. 3), 251 Cod de procedură penală, instanța de apel a conchis asupra nulității absolute a procesului-verbal de audiere a părții vătămate din 29 mai 2014 cât și a procesului-verbal de sesizare despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii din 29 mai 2016, considerându-le probe inadmisibile care nu pot sta la baza unei sentințe de condamnare.

Totodată, instanța de apel a respins și declarațiile părții vătămate XXXXXXXX, date în instanța de apel precum că în prima instanță ar fi fost impusă de inculpată să depună declarații false, or, aceasta a depus declarații sub răspundere penală conform art. 312 Cod penal, mai mult, partea vătămată XXXXXXXX, pe parcursul întregului proces penal și-a schimbat declarațiile de mai multe ori, astfel, la aprecierea afirmațiilor acesteia, instanța de apel a luat în considerație și faptul, că procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii, potrivit căruia XXXXXXXX a solicitat tragerea la răspunderea penală a persoanelor care au traficant-o în luna mai 2011 în Turcia a fost semnat la 29 mai 2014, adică peste 3 ani după presupusa săvârșire de către inculpata, Pascalova Olesea, a infracțiunii imputate, dată la care aceasta se afla sub control judiciar, executarea sentinței în privința acesteia fiind amânată până la împlinirea copilului minor a vârstei de 8 ani.

Instanța de apel a enunțat, că prima instanță, în mod just a menționat, că la depunerea denunțului, XXXXXXXX nu a indicat numele inculpatei Pascalova Olesea, ca persoana care a traficant-o, deși o cunoștea pe ultima foarte bine, de multă vreme și urma să indice concret cine a traficant-o, fapt care probează ca fiind corectă versiunea expusă de aceasta în prima instanță.

După această denotație, instanța de apel a reținut, că în calitate de mijloc de probă în prezenta cauză penală figurează și informația privind transferurile bănești pe

care inculpata le-a primit în perioada imediat următoare plecării părții vătămate în Turcia.

Referitor la aceste mijloace de probă, instanța de apel a specificat, că acestea probează faptul că, inculpata Pascalova Olesea, a primit diferite sume de bani, din diferite țări, inclusiv și din Turcia și inclusiv și de la persoana pe nume Murat, care se indică că a traficat-o pe XXXXXXXX în comun cu Pascalova Olesea.

Afirmația, că sumele de bani transferate de persoana Murat la 11, 20, 23 mai 2011 și 13, 17 iunie 2011 lui Pascalova Olesea ca fiind remunerația pentru traficarea lui XXXXXXXX este doar o presupunere, care nu are suport probant.

Inculpata a declarat, că aceasta periodic pleacă peste hotare și are relații de prietenie cu persoane de etnie turcă, care o ajută financiar, afirmație pe care instanța o consideră credibilă și care se confirmă prin descifrarea transferurilor bancare anexate la materialele dosarului și care indică la periodicitatea transferurilor de bani pe numele inculpatei a diferitor persoane, inclusiv și a lui Murat, care cu mult înainte de evenimentele petrecute în prezenta cauză, a transferat bani pe numele lui Pascalova Olesea și anume la 04 ianuarie 2011 și 24, 25 februarie 2011, în sumă totală de 500 dolari SUA (f.d.88, vol. I).

Mai mult, din extrasele bancare rezultă, că și părții vătămate XXXXXXXX, i-au fost efectuate transferuri bănești din Turcia (f.d. 88, 92, vol. I).

La fel, instanța de apel a respins ca neîntemeiate afirmațiile apelantului, referitor la faptul, că vinovăția inculpatei Pascalova Olesea, în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal se deduce și din faptul, că ultima i-a dat bani lui XXXXXXXX pentru perfectarea pașaportului și a însoțit-o la secția pașapoarte și la aeroport, or, chiar din declarațiile ambelor se constată relația lor de prietenie, ceea ce presupune ajutor reciproc.

Aceste acțiuni ale inculpatei instanța de apel le-a calificat ca acțiuni de susținere morală și materială a unei persoane apropiate și care nu constituie acțiuni cu conotație penală, or, acest fapt rezultă și din procesul-verbal de confruntare dintre partea vătămată, XXXXXXXX și bănuita Pascalova Olesea, în care prima a afirmat că a apelat la ajutorul financiar al inculpatei deoarece de mic copil o cunoștea și părinții ei de asemenea apelau la ajutorul lui Pascalova Olesea, mai mult, instanța de apel a respins și argumentul procurorului precum că partea vătămată cunoștea unde se afla secția de pașapoarte deoarece după cum a afirmat în cadrul confruntării partea vătămată, primul buletin l-a perfectat în mun. Chișinău.

În plus, instanța de apel a notat, că nevinovăția inculpatei se deduce și din sentința Judecătoriei XXXXXXXX din 07 august 2012 prin care XXXXXXXX a fost condamnată în baza art. 220 alin. (2) lit. c) Cod penal, de unde rezultă, că partea vătămată imediat după revenirea în țară în luna iunie 2011, aproximativ peste două săptămâni a plecat din nou în Turcia fără implicarea inculpatei, la aceeași persoană pe nume Murat, la care organul de urmărire penală consideră că a fost traficată de Pascalova Olesea, unde a plecat încă cu două persoane, pe care le-a îndemnat să practice prostituția, fapt pentru care a și fost condamnată.

Acest fapt a fost recunoscut de către însăși partea vătămată pe parcursul examinării cauzei penale și este confirmat și prin informația parvenită de la Poliția de Frontieră prin care se confirmă că la 21 mai 2011, XXXXXXXX a traversat frontiera

de stat a R. Moldova direcția ieșire prin PTF Chișinău-Aeroport, itinerarul Chișinău-Antalya și la 20 iunie 2011 XXXXXXXX a traversat frontiera de stat a R. Moldova direcția intrare prin PTF Chișinău-Aeroport, itinerarul Antalya-Chișinău ulterior la 02 iulie 2011 partea vătămată din nou traversează frontiera în aceeași direcție, la aceeași persoană pe nume Murat fără implicarea inculpatei.

Totodată, instanța de apel a acceptat versiunea invocată de Pascalova Olesea, referitor la faptul că prezenta cauză penală a fost intentată pentru a putea fi extorcate anumite sume bănești de la aceasta, fapt confirmat și prin sentința Judecătorei XXXXXXXX din 22 august 2014 pronunțată în privința avocatului XXXXXXXX în baza art. 326 alin. (2) lit. c) Cod penal, pentru faptul, că de mai multe ori, acesta ca urmare a susținerii că are influență asupra procurorului responsabil pe cauza penală intentată în privința inculpatei în baza art. 165 Cod penal a pretins de la Pascalova Olesea anumite sume de bani, mai mult, avocatul XXXXXXXX, în ședința de judecată pe marginea cauzei penale intentate în privința sa și-a recunoscut integral vina (f.d. 202-204, vol. I).

5. Procurorul, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia instanței de apel, solicitând casarea acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare, în aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

În susținerea cerințelor, procurorul a specificat motive similare celor din cererea de apel, invocând suplimentar, că instanțele de fond nu au analizat în cumul toate probele prezentate de către acuzare, dându-le apreciere greșită, necorespunzătoare stării de fapt stabilite de către organul de urmărire penală, bazată pe declarațiile inculpatei și cele inițial expuse de partea vătămată, care la judecarea cauzei în instanța de apel, a indicat că a fost amenințată de inculpată, de aceea a depus depoziții în favoarea acesteia.

Partea vătămată a indicat, că cunoaște bine și vorbește limba de stat și de interpret nu a avut nevoie, fiindu-i acordat interpret în unele cazuri, nu s-a refuzat, respectiv în opinia acuzării, instanța de apel neîntemeiat a respins declarațiile părții vătămate din cadrul ședinței de judecată a instanței de apel, or, denunțul a fost întocmit de către partea vătămată în limba de stat, fără participarea interpretului, mai mult, după cum a concretizat și partea vătămată aceasta vorbește bine limba de stat și citește, deoarece a studiat bine această disciplină în școală.

În opinia procurorului, instanța de apel în motivarea soluției, a luat partea inculpatei, care în cadrul urmăririi penale precum și cercetării judecătorești a dat declarații contradictorii.

Procurorul opinează, că probele administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în cadrul instanțelor de judecată, demonstrează incontestabil vinovăția lui Pascalova Olesea în săvârșirea infracțiunii incriminate și anume: declarațiile cu divergențe esențiale ale inculpatei Pascalova Olesea; părții vătămate XXXXXXXX; procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea infracțiunii din 29 mai 2014.

Caracterul contradictoriu al declarațiilor inculpatei a fost configurat în recursul procurorului sub aspectul, că din cumulul de probe administrate în cauză se constată, că partea vătămată a fost adăpostită de către inculpată, care a mers cu XXXXXXXX la secția de pașapoarte și a însoțit-o pe aceasta la aeroport, acțiuni care în viziunea

procurorului au avut drept scop ca partea vătămată să ajungă la locul destinației, pentru a fi exploatată sexual.

Reieșind din probatoriul administrat legal în speță, procurorul a criticat depozițiile inculpatei la segmentul: împrumutului de bani părții vătămate; organizării plecării în Turcia a ultimei; cunoașterea de către partea vătămată a contactelor proxenetiilor din Turcia.

De asemenea, acuzarea a menționat, că vinovăția inculpatei se confirmă și prin informația ridicată de la băncile comerciale naționale, prin care se atestă transferurile bancare efectuate în perioada când a fost săvârșită infracțiunea.

La fel, procurorul a supus criticii declarațiile inculpatei care a menționat, că a fost împreună cu partea vătămată la secția de pașapoarte deoarece ultima nu cunoștea unde se află secția respectivă, fapt combătut prin extrasul din Registrul de stat al populației, din care rezultă că partea vătămată încă din anul 2009 știa unde se află secția citată supra, dat fiind perfectarea de către aceasta a pașaportului cetățeanului R. Moldova.

Astfel, în viziunea acuzării, declarațiile inculpatei conțin divergențe, care nu au fost înlăturate, urmând a fi apreciate critic de către instanțele de fond.

Totodată, instanța de apel în viziunea acuzării, greșit a ajuns la concluzia că nevinovăția inculpatei se deduce și din sentința Judecătorei XXXXXXXX din 07 august 2012 prin care XXXXXXXX a fost condamnată în baza art. 220 alin. (2) lit. c) Cod penal.

6. Judecând recursul declarat în baza materialelor dosarului și în raport cu motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează total hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Recurentul invocă în recursul său temeiul prevăzut de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căruia, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel atunci când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Conform prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, judecând apelul, instanța de apel este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel, să argumenteze decizia adoptată invocând temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea sau respingerea apelului.

Colegiul penal constată că aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost cu exactitate respectate la judecarea prezentei cauze în ordine de apel.

Instanța de apel a admis erori procesuale, care nu pot fi corectate în ordinea

procedurii de recurs ordinar.

În cazul în care instanța nu a fost de acord cu aprecierea probelor de către procuror și a ajuns la concluzia de achitare, aceasta urma să dezvăluie concluzia respectivă, expunându-și punctul său de vedere asupra probelor nominalizate.

Dat fiind că acest fapt nu s-a realizat în prima instanță, sarcina dată revenea instanței de apel la examinarea apelului procurorului, însă asupra tuturor probelor prezentate de acuzare, nu s-a expus nici instanța de apel.

Colegiul remarcă, că în baza art. 314 Cod de procedură penală, instanța de judecată este obligată, ca la constatarea unei fapte infracționale precum și a circumstanțelor săvârșirii ori nesăvârșirii acesteia, să tragă concluzii în strictă dependență de probatoriul, sau mai bine zis, de totalitatea probelor prezentate de părți și administrate de instanța de judecată cu respectarea prevederilor normelor de procedură penală, cu asigurarea exercitării de către părți a drepturilor de care dispun în cadrul procesului penal.

În acest context, Colegiul subliniază prevederile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, conform cărora, toate probele administrate în cauză trebuie să fie verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, iar ulterior analizate în coroborarea lor din punctul de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității informației ce o conțin.

În cauza lui Pascalova Olesea, a fost pronunțată soluția de achitare, motivată în sensul că fapta imputată acesteia, prevăzută de art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal, nu întrunește elementele infracțiunii.

Însă, instanța de apel, respingând probele prezentate de partea acuzării în susținerea învinuirii nu a combătut prin careva argumentare juridică întemeiată alegațiile procurorului, reținând generic, că prima instanță a constatat în mod justificat faptul, că procurorul nu a prezentat probe pertinente, concludente, utile și veridice care ar demonstra vinovăția inculpatei, Pascalova Olesea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal și a pronunțat corect o sentință de achitare, or, procurorul a invocat ca probe decisive ***declarațiile inculpatei Pascalova Olesea (f.d. 111, 236-238, 240, 243-244 vol. I, 91, vol. II) și a părții vătămate XXXXXXX din cadrul instanței de apel (f.d. 89-90, vol. II)***, probe care în opinia procurorului confirmă vinovăția inculpatei în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Sub acest aspect, se constată, că argumentele invocate de procuror în recursul declarat își găsesc reflectare în starea reală a lucrurilor statuate în cauză, inclusiv sub aspectul că judecând apelul declarat, instanța de apel nu s-a expus asupra argumentelor invocate de procuror și nu le-a analizat în ansamblu, coroborându-le cu probe administrate în cauză.

În acest context, Colegiul penal lărgit menționează, că instanța de apel a examinat pur formal apelul declarat de procuror, nu s-a clarificat care circumstanțe sunt relevante pentru prezenta cauză, adoptând o soluție neargumentată la modul convenit, având un caracter generic, în legătură cu ce o astfel de decizie nu poate fi menținută.

În atare circumstanțe, Colegiul penal lărgit constată că, instanța de apel adoptând soluția de respingere a apelului declarat de procuror, s-a limitat la o motivare insuficientă și contrară probatoriului administrat pe cauză.

Colegiul penal lărgit, menționează că, dreptul la un proces echitabil, în lumina Convenției Europene, se bazează pe respectarea cu strictețe a principiilor fundamentale ale procesului judiciar: „*egalitatea armelor*”, „*contradictorialitatea*” (mai ales în administrarea probelor), „*motivarea deciziilor*”, care semnifică tratarea egală a părților pe toată durata desfășurării procedurii în fața instanțelor de judecată, fără ca una dintre ele să fie avantajată în raport cu cealaltă sau celelalte părți în proces, așa încât, părțile să aibă posibilitatea de a-și susține punctul de vedere într-o așa manieră, încât să nu fie puse într-o situație net dezavantajată una față de alta (a se vedea: CEDO, decizia din 22.02.1996, în cauza Bulut contra Austriei, § 47; decizia din 18 februarie 1997, în cauza Niderost-Huber contra Elveției, § 23; decizia din 07 iunie 2001, în cauza Kress contra Franței, §72).

Având în vedere cele menționate, instanța de apel, în sensul art. 414 alin. (3) Cod de procedură penală, era obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel, însă nu a respectat aceste prevederi legale și nu s-a pronunțat argumentat asupra motivelor indicate în apelul procurorului, reprodus la **pct. 3.** din prezenta decizie.

În mod evident, se relevă că partea acuzării substanțial a argumentat motivele de respingere a tuturor versiunilor invocate de inculpată, însă asupra acestor argumente nu se regăsește un răspuns corespunzător în textul deciziei adoptate de instanța de apel.

Potrivit art. 394 alin. (3) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de achitare trebuie să cuprindă descrierea circumstanțelor cauzei constatate de instanța de judecată și enunțarea temeiurilor pentru achitarea inculpatului, cu indicarea motivelor pentru care instanța respinge probele aduse în sprijinul acuzării.

Nu se admite introducerea în sentința de achitare a unor formulări ce ar pune la îndoială nevinovăția celui achitat.

Aceste împrejurări determină Colegiul penal lărgit să conchidă asupra necesității admiterii recursului ordinar declarat de procuror, cu casarea deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel în alt complet de judecători, deoarece eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Erorile menționate mai sus, sunt erori de drept procedural și se încadrează în pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deoarece se referă la procedura de motivare a soluției instanței de apel, în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, mai mult, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate de procuror în apel.

În cadrul rejudecării cauzei, instanța de apel urmează să înlăture erorile menționate mai sus, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel, adoptând o hotărâre legală și întemeiată în strictă conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

Se menționează că potrivit art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală, pentru instanța care va judeca apelul, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului.

7. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Se admite recursul ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Bradu Valentina, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2016, în cauza penală în privința lui *Pascalova Olesea XXXXXXXX* și se dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac, pronunțată integral la 06 iulie 2017.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev

Constantin Alerguș

Nadejda Toma